

Katecheza XLIV

Przyjęcie Komunii św., dziękczynienie, modlitwa po Komunii Św.

Komunia Święta jest zwieńczeniem Mszy św. Wszyscy pamiętamy nasze przygotowanie do I Komunii Świętej i towarzyszące temu osobiste przeżycie oraz udział całej rodziny, a szczególnie naszych rodziców. Poprzez przyjęcie Komunii św. nasz udział we Mszy św. staje się pełny. „Kto spożywa Moje Ciało i pije Moją Krew ma życie”. Przyjęcie Komunii św. jest zjednoczeniem z Chrystusem Synem Bożym. Jest wyrazem naszej wiary w Bożą obecność oraz najwyższą formą czci wobec Najświętszego Sakramentu. Stąd musimy być wolni od wszelkiego grzechu śmiertelnego i otwarci na Miłość Bożą. Jednocześnie powinno nam towarzyszyć przeświadczenie, że przyjęcie Komunii św. zobowiązuje nas do dawania świadectwa obecności Chrystusa w naszym życiu i działaniu. Przyjmowanie Komunii Świętej winno być w pozycji stojącej lub klęczącej. Często okoliczności zewnętrzne celebrowanej Mszy św. lub stan zdrowia, mają decydujący wpływ na naszą postawę ciała przy przyjęciu Komunii św. Każdy z nas przyjmując Ciało Chrystusa staje się niejako „żywym tabernakulum”. Sposób przyjmowania Komunii Świętej nie może być powodem do rodzenia się antagonizmów, a nawet zgorzenia pobożnych wiernych. Niemniej jednak przy pozycji stojącej należy wykonać gest szacunku wobec Chrystusa Eucharystycznego poprzez przyklęknięcie przed przyjęciem Ciała Chrystusa. Do Komunii św. możemy przystępować dwukrotnie w ciągu dnia pod warunkiem, że drugi raz przyjęcie Komunii św. ma miejsce podczas Mszy św., na której jesteśmy od samego początku sprawowanej liturgii. Słowo „Amen”, które wypowiadają wierni jako odpowiedź na „Ciało Chrystusa” oznacza wiarę w realną i rzeczywistą obecność Chrystusa w chlebie, który poprzez konsekrację staje się Ciałem Jezusa.

Po przyjęciu Komunii Świętej zalecane jest **dziękczynienie** osobiste, jak też wspólnotowe. Cisza jest sposobnością do wyrażenia Bogu wdzięczności za dar chleba z nieba, który daje życie, za dar zjednoczenia z Tym, który oddał życie na Krzyżu z miłości do człowieka. Owa wdzięczność może również wyrażać się poprzez piękno śpiewu pieśni o tematyce dziękczynnej oraz psalmów i hymnów wielbiących Boga.

Po udzieleniu Komunii Świętej wszystkim, którzy pragnęli w pełni uczestniczyć w bezkrwawej Ofierze naszego Pana oraz po dziękczynieniu, następuje **modlitwa własna kapłana**. Modlitwa ta w sposób zwięzły wyraża podziękowanie Panu Bogu za wszelkie łaski otrzymane podczas Mszy Świętej, a zarazem jest prośbą, by otrzymane łaski zaowocowały w naszym życiu odwagą świadczenia o Bogu. Nie jest to modlitwa samego kapłana, gdyż wierni na jej treść odpowiadają słowem „Amen”, co oznacza przyjęcie jej jako modlitwy własnej.